

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Реv 785/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1208/19 од 05.11.2019. године, на седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1208/19 од 05.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1208/19 од 05.11.2019. године, у ставу другом изреке, тако што се одбија жалба тужене и потврђује одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу 8П 443/18 од 10.09.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужилци накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 8П 443/18 од 10.09.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужилце и обавезана тужена да изврши уплату надлежном Фонду ПИО тужилци на име маће уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, на појединачне месечне новчане износе за период од јула 2015. године до септембра 2015. године, све ближе описано наведеним ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци плати трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1208/19 од 05.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом првостепене пресуде тако да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1208/19 од 05.11.2019. године тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужилца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 55/14, 87/18) због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 55/14, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужилца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужилца је тужбом од 02.02.2018. године тражила уплату припадајућих доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да у корист тужилца изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду ПИО за период од јула 2015. године до септембра 2015. године, на појединачне месечне новчане износе, с тим што је првостепени суд тужилца досудио трошкове поступка док је другостепени суд првостепену пресуду преиначио у овом делу и одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужилца указује на погрешну примену материјалног права у делу другостепене одлуке којом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да је тужилца у поступку у коме је потраживала новчану накнаду имала могућност да потражује и доприносе за ПИО те да стога свака странка треба да поднесе своје трошкове.

Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ниједном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када странка успева у спору.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку о трошковима поступка и на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара на основу Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић